

INCIPIUNT DECRETA GAGI PAPAE

DILECTISSIMO FRATRI Felici episcopo, Gaius.

1

Directas ad nos tuae caritatis epistolas plenas catholicae inquisitionis sollicitudine grataanter accepimus benedicentes dei nostri clementiam, quia tales ex terminis mundi partibus dignatur suis ovibus providere pastores, per quos et pa scuis valeant salutaribus habundare et ab iniqui lupi rapacitate servari, ut insidias nequeant eius subreptionis incurrere. Unde certum est, quia promissae vos beatitudinis gratia subsequatur, quando a vobis caelestium perfectio doctrinarum tam votivae sciscitationis perquiritur. Scriptum est enim: Beati, qui perscrutantur testimonia eius, in toto corde exquirunt eum. Hoc igitur, frater karissime, propositum tuae consultationis tota mente tractantes de te quoque provenire confidimus, qui regulam catholicae fidei isdem studes tenere vestigiis, quibus eam in apostolica sede cognoscis esse fundatam. Et quamvis sonus eorum toto orbe diffusus et usque ad fines orbis terrae verba eorum distensa dilectionis tuae corda Christo probaverunt esse fidelia, tamen si quid ex his in ecclesia, quae tuae gubernationi deo auxiliante commissa est, necdum plena luce claruerit, ad eundem fontem, de quo illa salutaris manarat limpha recurrit, id est, quod debita caritate sumus amplexi, quia fiducialiter de his, unde apud eos observantiam esse dixistis ambiguam, nostra voluistis responsione firmari. Quapropter dilectionem tuam in domino salutantes de singulis, quid iuxta catholicam disciplinam teneat apostolicae sedis auctoritas, subiectis aliquibus etiam sanctorum capitulis regularum te credimus instruendum.

2

Primum quidem scias paganos et hereticos *non posse Christianos accusare* aut vocem aestimationis inferre. Deinde *NEMO umquam EPISCOPUM APUD IUDICES SAECULARES* aut reliquos clericos *ACCUSARE PRAESUMAT*. Et *SI QUIS EPISCOPUS, PRESBYTER AUT DIACONUS VEL QUILIBET CLERICI APUD EPISCOPOS, QUIA ALIBI NON OPORTET, A QUALIBET PERSONA*, quae rite recipienda est, *FUERINT ACCUSATI, QUI CUMQUE FUERINT, SIVE ILLE SUBLIMIS VIR HONORIS, SIVE ULLIUS ALTERIUS DIGNITATIS, QUI HOC GENUS ILLAUDABILIS INTENTIONIS ARRIPUERIT, NOVERIT PROBATIONIS DOCUMENTA SE DEBERE INFERRE. SI QUIS ERGO CIRCA HUIUSMODI PERSONAS NON PROBANDA DETULERIT, AUCTORITATE HUIUS SANCTIONIS INTELLEGAT SE IACTURAM INFAMIAE SUSTINERE, UT DAMPNO PUDORIS, aestimationis disponendo discat sibi alienae verecundiae impune insidiari saltem de caetero non licere*. Nam qualiter ad concilium veniatur, aut qualiter de suis rebus expoliatis vel electis a sedibus propriis aut, qui accusatores sint recipiendi quive non sint, aut qualiter

3

1 GAGI] read GAI. 23 Primum quidem] in margin: Quod pagani et heretici non possunt Christianos accusare. 25 saeculares] singulares precedes, expugnat. 32 disponendo^{1]}] in margin: vel dispendio. 33 saltem] corr. from salutem.

3–22 Directas ... instruendum: H: Vigilius, J³ 1801 (GONZÁLEZ, *Epistolae Decretales* p. 154). 9–10 Beati ... eum: Ps. 118, 2. 23 Primum ... accusare: D: Compare the Reg. eccl. Carthag. excerpta c. 129a (MUNIER, CC 149 p. 231). 24–25 Deinde ... praesumat: See the Lex Rom. Vis. 16.1.2, Epit. Aeg. (HAENEL, *Lex Rom. Vis.* p. 246). 25–33 Et ... licere: Cod. Theod., 16.2.41 (MOMMSEN/KRÜGER, *Theod. Libri XVI* 1.2 p. 849 l. 2–p. 850 l. 6). 34–35 suis ... propriis: See Cass., *Hist. tripl.*, 7.12.7 (JAKOB/HANSLIK, CSEL 71 p. 406 l. 27–32), and the source codex, St. Petersburg F. v. I. II fol. 149rb l. 3 with the annotations n —

24–25 Deinde ... praesumat: Source is BL 2.381e; see also BL 3.153, more distant. 25–33 si ... licere: Source is CA 21–2; BL 3.438 is slightly more distant. See also Pseudo-Sixtus III, J³ †878. 34–35 de ... propriis: Source is either BL 2.381p or CA 10. Many parallel statements in the false decretals: Zeph., J³ †152; Marcell., J³ †327; Iul. I., J³ †442; Felix II., J³ †505; Dam. I., J³ †573).

iectis et EXSPOLIATIS sint OMNIA LEGIBUS REDINTEGRANDA, QUAE eis ablata sunt, quia, PRIUSquam hoc factum fuerit, nullum crimen eis obicere poterit, et qualiter illis induciae post integrum restaurationem anniversariae vel sex mensium indulgenda sint, et qualiter sua omnia licenter et pacifice absque ullius gravi impedimento disponere et suorum amicorum et ecclesiasticorum patrum consiliis uti debeant, sufficienter ab apostolis suorumque decessoribus ac nostris praedecessoribus statutum esse putamus. Super his autem non reor amplius nunc fore disputandum, nisi, si surrexerint talia, quae adhuc non sunt manifesta. Si eorum autem statuta non habueritis, mittite fidelissimos scriptores, qui haec coram fidelibus testibus excipere vobisque reportare sub stipulatione valeant.

40
45

4 Ceterum ut satisfaciam consultis tuis de verbo incarnationis et veritatis, *qui-
cumque illi sunt ita obcecati et a lumine veritatis alieni, ut verbi dei a tempore
incarnationis denegent veritatem, ostendant, in quo sibi Christianum nomen
usurpent et cum evangelio veritatis aequa ratione concordent, si per virginis par-
tum aut caro sine deitate aut deitas est orta sine carne. Sicut enim negari non
potest evangelista dicente, quod verbum caro factum est et habitavit in nobis, ita
negari non potest beato apostolo Paulo praedicante, quod deus erat in Christo
mundum reconcilians sibi. Quae autem reconciliatio esse posset, qua humano
generi repropitiaretur deus, si hominis causam mediator dei hominumque non
susciperet? Quae vero ratione veritatem mediatoris impleret, nisi, qui in forma
dei aequalis est patri, in forma servi particeps esset et nostri, ut mortis aculeus
unius praevaricatione contractus, unius morte, qui solus morti nihil debuit, solve-
retretur? Effusio enim iusti sanguinis Christi tam fuit dives ad pretium, ut, si univer-
sitas captivorum in redemptorem suum crederet, nullum diaboli vincula retine-
rent, quoniam, sicut apostolus ait: Ubi habundavit peccatum, superhabundavit
gratia. Et cum sub peccati praeiudicio nati potestatem acceperint ad iustitiam
renascendi, validius factum est donum libertatis quam debitum servitutis. Quam
itaque sibi in huius sacramenti praesidio spem relinquunt, qui in salvatore nostro
negant humani corporis veritatem? Dicant, quo sacrificio reconciliati, dicant,
quo sanguine sunt redempti. Quis est, ut apostolus ait, qui tradidit semetipsum
oblationem et hostiam deo in odorem suavitatis? Aut quod umquam sacrificium
sacratus fuit quam, quod verus et aeternus pontifex altari crucis per immolatio-
nem suae carnis imposuit? Licet in conspectu domini preciosa iustorum mors
fuit, nullius tamen insontis occisio redemptio fuit mundi. Acceperunt iusti, non
dederunt coronas. De fortitudine fidelium exempla nata sunt patientiae, non dona
iustitiae, singulares quippe in singulis mortes fuerunt, nec alterius quisquam de-
bitum suo fine persolvit, cum filius hominis unus dominus noster Iesus Christus,
qui vere erat agnus immaculatus, exstiterit, in quo omnes crucifixi, omnes mortui,
omnes sepulti, omnes sunt etiam suscitati. De quibus ipse dicebat: Cum exaltatus
fuerō a terra, omnia traham ad meipsum. Fides etenim iustificans impios et
creans iustos ad humanitatis retracta participium in illo adquirit salutem, in quo*

50
55
60
65
70
75

39 gravi impedimento] corr. from grave impedimentum. **46** Ceterum ut] in margin: De his, qui verbi dei a tempore incarnationis denegant veritatem. **55** Quae] read Qua. **57** praevaricatione] corr. from predicatione. **73** crucifixi] over erasure.

36 omnia ... quae: *D: Synodus Palmaris c. 17 (3) (MGH Auct. ant. 12 p. 427 l. 20–p. 428 l. 2).* **46–181** quicumque ... gloriandum: *Q/H: Leo I, J³ 1092 (SCHWARTZ, ACÖ 2.4, n. 104 p. 114 l. 28 – p. 118 l. 29).* **51** verbum ... nobis: *Ioh. 1, 14.* **54–55** deus ... sibi: *2 Cor. 5, 19.* **57–58** qui ... esset: see *Philipp 2, 6–7.* **62–63** Ubi ... gratia: *Rom. 5, 20.* **67–68** tradidit ... suavitatis: *Eph. 5, 2.* **70–71** in ... fuit¹: see *Ps. 115, 15.* **76–77** Cum ... meipsum: *Ioh. 12, 32.*

36 expoliatis ... quae: *Source is BL 3.116.*

solus homo se invenit innocentem, liberum habens per gratiam dei de eius potentia gloriari, qui contra hostem humani generis in carnis nostrae humilitate congressus his victoriam suam tribuit, in quorum corpore triumphavit. Licet ergo in uno domino nostro Iesu Christo vero dei atque hominis filio verbi et carnis una persona sit, quae inseparabiliter atque indivisae communes habeat actiones, intellegendae tamen sunt ipsorum operum qualitates, et sic vere fidei contemplatione cernendum est, ad quae provehatur humilitas carnis, et ad quam inclinatur altitudo deitatis, quid sit, quod caro sine verbo non agit, et quid sit, quod verbum sine carne non efficit. Sine verbi enim potentia nec conciperet virgo nec pareret, et sine veritate carnis obvoluta pannis infantia non iaceret. Sine verbi potentia non adorarent magi puerum stella indice declaratum, sine veritate carnis non iuberetur transferri in Aegyptum puer et ab Herodis persecutione subduci. Sine verbi potentia non diceret vox patris missa de caelo: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacuit, ipsum audite, et sine veritate carnis non protestaretur Iohannes: Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Sine verbi potentia non fieret redintegratio debilium et vivificatio mortuorum, et sine veritate carnis nec cibus ieuno nec somnus esset necessarius fatigato. Postremo sine verbi potentia non se dominus patri profiteretur aequalem et sine veritate carnis non idem diceret patrem se esse maiorem, cum catholica fides utrumque suscipiat, utrumque defendat, qui secundum confessionem beati Petri apostoli unum Christum dei filium et hominem credit et verbum. Quamvis itaque in illo, ex quo in utero virginis verbum caro factum est, nihil umquam in utraque formam aliquid divisionis extiterit et per omnia incrementa corporea unius personae fuerint totius temporis actiones. Ea ipsa namque, ut ita dicam, quae inseparabiliter facta sunt, nulla commixtione confundimus, sed quid cuius formae sit, ex operum qualitate sentimus. Dicant ergo isti hypocritae, qui caecis mentibus lumen volunt recipere veritatis, in qua forma crucis ligno dominus maiestatis Christus adfixus sit, quid iacuerit in sepulchro et revoluto monumenti lapide, quae tertia die caro resurrexerit. Et quia post resurrectionem suam non credentes quosdam discipulos arguebat et hesitationem cunctantium confutabat, cum diceret: *Palpate et videte, quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere, et apostolo Thomae: Infer manum tuam in latus meum et vide manus meas et pedes, et noli esse incredulus, sed fidelis, quia utique manifestatione corporis sui iam hereticorum mendacia destruentur, ut universa ecclesia Christi innovando doctrinis hoc non sibi dubitaret credendum, quod apostoli suscepserant credendum.* Ac si in tantam lucem veritatis tenebras suas haeretica obturatio non relinquat, ostendant, unde sibi spem vitae polliceantur aeternae, ad quam nisi per mediatorem dei et hominem hominem Iesum Christum non potest perveniri. *Sicut enim ait beatus Petrus apostolus: Non est aliud nomen datum hominibus sub caelo, in quo oporteat nos salvos fieri, nec est redemptio captivitatis humanae, nisi in sanguine eius, qui dedit semetipsum redemptionem pro omnibus, et qui, sicut predictat apostolus Paulus: Cum in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se aequalem deo,*

64r

85 efficit] corr. from efficitur. 87 indice] corr. from in die. 96 qui] read quae. 98 utraque] read utramque. 105 resurrexerit] corr. from rexurrexit. 113 hominum] corr. from hominem.

88–90 Sine ... subduci: see Matth. 1, 11 and 13. 91–92 Hic ... complacuit: Matth. 3, 17. 91 Ecce ... mundi: Ioh. 1, 29. 95 patrem ... maiorem: Ioh. 14, 28. 98–99 qui ... filium: see Matth. 16, 16. 103 in ... sit: see 1 Cor. 2, 8. 108–109 Palpate ... habere: Luc. 24, 39. 110–111 Infer ... fidelis: Ioh. 20, 27. 115–116 ad ... perveniri: see 1 Tim. 2, 5. 117–118 Non ... fieri: Act. 4, 12. 116 qui¹ ... omnibus: 1 Tim. 2, 6. 120–126 Cum ... patris: Philipp. 2, 6–11.

sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus oboediens patri usque ad mortem, mortem autem crucis, propter quod et deus illum exaltavit et donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine Iesu omne genu flectatur caelestium, terrestrium et infernorum, et omnis lingua confiteatur, quia dominus Jesus Christus in gloria dei patris. Cum ergo unus sit dominus Jesus Christus, et verae deitatis veraeque humanitatis in ipso una prorsus eademque persona sit, exaltationem tamen, qua illum, sicut doctor gentium dicit, exaltavit deus et donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ad eam intellegimus pertinere formam, quae ditanda erat tantae glorificationis augmento. In forma quippe dei aequalis erat filius patri et inter genitorem atque unigenitum nulla erat in essentia discretio, nulla in maiestate diversitas nec per incarnationis mysterium aliquid decesserat verbo, quod ei patris munere redderetur. Forma autem servi, per quam impassibilis deitas sacramentum magnae pietatis implevit, humana humilitas est, quae in gloria divinae potestatis erecta est, in tanta unitate ab ipso conceptu virginis deitatis et humanitate conserta, ut nec sine homine divina, nec sine deo ageretur humana. Propter quod, sicut dominus maiestatis dicitur crucifixus, ita qui ex sempiternitate aequalis est deo, dicitur exaltatus, quia inseparabiliter manente unitate personae unus atque idem est et totus hominis filius propter carnem et totus dei filius propter unam cum patre deitatem. Quicquid enim in tempore accepit Christus, secundum hominem accepit, cui, quae non habuit, conferrentur. Nam secundum potentiam deitatis indifferenter omnia, quae habet pater, etiam filius habet, et quae in forma servi a patre accepit, eadem in forma dei etiam ipse donavit, secundum dei formam ipse et pater unum sunt. Secundum enim formam servi non venit facere voluntatem suam, sed voluntatem eius, qui misit eum, secundum formam dei, sicut pater habet vitam in semetipso, sic dedit et filio habere vitam in semetipso. Secundum formam servi tristis est anima eius usque ad mortem. Et idem ipse est, sicut apostolus praedicat, et dives et pauper: dives, quia evangelista dicente: In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum, hoc erat in principio apud deum, omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil; pauper vero, quia propter nos verbum factum est caro et habitavit in nobis. Quae autem est eius exinanitio, quaeve paupertas, nisi formae servilis acceptio, per quam verbi maiestatem vel acta dispensatio humanae redēptionis impleta est? Nam quia captivitatis nostrae resolvi originalia vincula non poterant, nisi existeret homo nostri generis nostraeque naturae, quem peccati praeiudicia non tenerent, et qui immaculato sanguine suo cyrographum loetale dilueret, sicut ab initio erat divinitus praeordinatum, ita est in plenitudine temporis perfectum, ut multis modis significata promissio in diu expectatum veniret effectum, nec posset esse ambiguum, quod continuis testificationibus semper fuerat nuntiatum. In magno autem sacrilegio se versari hereticorum manifestat impietas, cum spetie deitatis honorandae humanae carnis in Christo denegant veritatem, et religiose existimant credi, si dicatur in salvatore no-

120

125

130

135

140

145

150

155

160

119 formam] corr. from forma. 120 patri usque] over erasure. 122 nomen^{1]}] -n over erasure. 126 qua] corr. from quia. 127 nomen^{2]}] excellit follows, expunged. 133 gloria] gloria* potestatis] corr. from potestis. 134 deitatis] read deitate. 136 sempiternitate] corr. from sempnitate. 151 maiestatem ... acta] read maiestate velata. 158–159 testificationibus] corr. from iustificationibus.

137–138 Propter ... crucifixus: see 1 Cor. 2, 8. 142 ipse² ... sunt: see Ioh. 10, 30. 145–146 non ... eum: see Ioh. 5, 30. 146–147 pater ... semetipso: Ioh. 5, 26. 147–148 tristis ... mortem: Matth. 26, 38. 148–149 et ... pauper: see 2 Cor. 8, 9. 149–151 In ... nihil: Ioh. 1, 1–3. 151–152 verbum ... nobis: Ioh. 1, 14. 156–157 qui ... dilueret: see Col. 2, 14.

stro verum non esse, quod salvat, cum ita secundum promissionem omnia saecula percurrentem mundus sit deo reconciliatus in Christo, ut, nisi verbum dignaretur caro fieri, nulla posset caro salvari. Omne enim sacramentum fidei Christianae magno, ut heretici volunt, decoloratur obscuro, si lux veritatis sub mendacio putatur latuisse fantasmatis. Non ergo quisquam sibi erubescendum existimet Christianus de nostri in Christo corporis veritate, quia omnes apostoli apostolorumque discipuli et praecipue ecclesiarum quique doctores, qui ad martyrii coronam vel ad confessionis meruerunt gloriam pervenire, in huius fidei lumine splenduerunt consonis ubique sententiis intonantes, quod in domino Iesu Christo deitatis et carnis una sit confitenda persona. Qua autem rationis similitudine, qua divinorum voluminum portione heretica impietas se aestimat adiuvari, quae veritatem negat corporis Christi, cum hanc non lex testificari, non propheta praecinere, non evangelia docere, non ipse destiterit Christus ostendere? Quaerant per omnem seriem scripturarum, quo tenebras fugiant, non quo verum lumen obscurant, et per omnia saecula ita veritatem inveniunt coruscantem, ut magnum hoc mirabile sacramentum ab initio videant creditum, quod est in fine completum. De quo, cum sanctorum litterarum nulla pars sileat, sufficit quaedam consona veritatis signa posuisse, quibus diligentia fidei in splendidissimam latitudinem dirigatur et sincera intellegentia luce prospiciat, quod in filio dei, qui se incessabiliter filium hominis et hominem profitetur, non sit Christianis erubescendum, sed constantissime gloriandum, quoniam, sicut ait beatus apostolus: *Magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, praedicatum est gentibus, creditum est in hoc mundo, assumptum est in gloria.*

64v

De episcoporum vero et presbyterorum diaconorumque et sequentium clericorum ordinationibus, sanctos apostolos et successores eorum ac praecipue Anacleturn et praeterea alios sufficienter statuisse cognoscimus. Et idcirco non est necesse nos replicare, nisi quod illi non statuerunt. Illud tamen nos statuentes vobis et omnibus servare mandamus, ut ad ordines ecclesiasticos sic ascendant in ecclesia, qui ordinari merentur, id est, *si quis episcopus esse meretur*, sit primo hostiarius, deinde lector, praeterea exorcista, inde sacretur accolitus, demum vero subdiaconus, deinde diaconus et postea presbyter, et exinde, si meretur, *episcopus ordinetur*. Et regiones, sicut in hac urbe fecimus, per singulas urbes, quae populosae fuerint, diaconibus dividentur.

5

Et QUAECUMQUE difficiles quaestiones per singulas provintias EXORTAE FURENT, semper AD SEDEM APOSTOLICAM REFERANTUR. Bene vale, frater, et ora pro nobis.

6

162 reconciliatus] added in margin. **171** se] added above line. **177** sanctorum] corr. from scrirum. **178** splendidissimam] splendidissimam Ms. **179** incessabiliter] corr. from insensibiliter. **182** in¹ ... est²] added in margin. **188** Illud tamen] in margin: Quomodo debent ascendere ad ordines ecclesiasticos, qu*u*i ordinari merentur. **193** ordinetur] added in margin. **194** diaconibus] corr. from diaconus. **196–197** Bene ... nobis] added in margin.

183–186 quoniam ... gloria: Leo I, J³ 1092 (SCHWARTZ, ACO 2.4 n. 104 p. 119 l. 6–9). **183–186** Magnum ... gloria: 1 Tim. 3, 16. **189–193** ut ... ordinetur: Lib. pont., Gaius c. 2 (MOMMSEN, MGH Gesta pont. Rom. 1 p. 39 l. 10–14). **193–194** Et ... dividuntur: see Lib. pont., Gaius c. 3 (MOMMSEN, MGH Gesta pont. Rom. 1 p. 39 l. 15). **195–196** Et ... referantur: H (also Q/D): Innoc. I, J³ 665 (GONZÁLEZ, Epistolae Decretales p. 14).

193–194 Et ... dividuntur: See Fab. I., J³ †190. **195–196** quaecumque ... referantur: See the interpolated Hispana, and from there BL 2.381 and 3.109. Parallels in many decretal forgeries: Anacl., J³ †15 and J³ †17; Zeph., J³ †147; Iul. I., J³ †195; Vigil., J³ 1801 (interp.); Pelag. II., J³ †2056.

7 Data Kl. Marc. *Deocletiano IIII et Constantio II vv. cc. cons.*

198 Deocletiano IIII et Constantio II: *Lib. pont., Gaius c. 1* (MOMMSEN, MGH *Gesta pont. Rom.* I p. 39 l. 8).